

Bembeke journal.

Jaargang nummer 15.

Editie 1.

16 september 2022

Hallo allemaal,

Daar zijn we dan weer, na een onderbreking van 3 jaar in verband met heer Corona. Dit zou om meerdere redenen wel eens een gedenkwaardige reis kunnen worden. Om te beginnen werd, wat de kortste reis ooit zou worden, uiteindelijk de langste.

Wat was er aan de hand? We zouden om 13.00 uur van Schiphol vertrekken voor de vlucht naar Nairobi. Wat bleek? Het vliegtuig had twee uur vertraging, waardoor we in Nairobi de aansluitende vlucht naar Lilongwe mistten.

Nou daar stonden we dan 's-nachts om 2 uur op een vreemd vliegveld, heerlijk toch. Maar geen nood, KLM had alles geregeld en om 4 uur waren we in een hotel. Lekker geslapen en om 8 uur uit bed om te ontbijten en weer te worden teruggebracht naar het vliegveld en uiteindelijk landden we om 2 uur 's-Middags in Lilongwe.

Wat waren wij blij dat we een hotel in Lilongwe hadden geregeld, waar we de rest van de dag hebben geluierd. We hadden, heel luxe, een VIP room gereserveerd. Oppervlak ongeveer 50 vierkante meter met 2 tweepersoonsbedden en jammer voor ons, kei en kei harde matrassen.

Toen we zeiden dat we de kamer nog een keer wilden reserveren, maar dan met betere matrassen, snaptten ze daar niks van.

Maandagmorgen om 8 uur werden we opgehaald, eerst boodschappen gedaan en daarna op naar Bembeke.

Wat ons overigens opviel toen we door Lilongwe reden, waren de kilometers lange rijen voor de benzinepompen. De regering had niet genoeg dollars in kas om de benzine te betalen en voor kwachas leveren de benzinemaatschappijen niet. Erg flauw vinden we dat.

Overigens was duidelijk dat de geschiedenis zich herhaalt, want een aantal jaren geleden hebben we dit ook al meegemaakt. Toen reed er een priester met ons mee over de grens met Mozambique, waar volop benzine was.

Deze keer zou dat wel eens een non kunnen worden. Die vertelden namelijk dat ze gebeld worden als er weer benzine is. Jaja die nonnekes hebben een streepje voor in Malawi en niet alleen met benzine. We werden namelijk onderweg aangehouden omdat we te hard hadden gereden, maar na een schuldbewuste blik van de zuster, mochten we doorrijden zonder boete.

Het huis was pico bello in orde en schoon en de rest van de dag hebben we gebruikt om koffers uit te pakken (4 stuks van 23 kg. elk) en ons te installeren in het huis.

Gelukkig werkte ook de techniek perfect. Daar had ik namelijk wel over ingezeten, want alles was 3 jaar niet gebruikt. De waterpomp deed het nog perfect en zorgt voor (redelijk) schoon water voor douchen en de was.

De accu's waren nog in goede conditie (met dank overigens aan de Binnendieze) en de noodstroomvoorziening werkte perfect. Daar was ik overigens wel een beetje trots op. Bovendien was de noodstroomvoorziening vanaf de eerste dag hard nodig, want 's-middags rond 5 uur valt de stroom uit en dat duurt dan tot ongeveer 12 uur 's-Nachts.

De zusters die ons afhaalden van het vliegveld waren allemaal nieuw in Malawi en voor ons dus onbekend. Dat was wel even een beetje vreemd, maar het moet gezegd, om het ons naar de zin te maken liepen ze zich zowat de benen onder hun gat vandaan (als je dat tenminste van een zuster mag zeggen). Moeder Overste had ze duidelijk goed geïnstrueerd en dat was voor ons wel fijn.

Ze zijn zelfs zo bezorgd voor ons dat ze een nachtwaker hadden georganiseerd alleen voor ons huis.

Stel je voor wij tweeën binnen achter gesloten deuren en buiten iemand die de hele nacht op het huis en op ons past. Wij vinden het wel grappig.

Dinsdagochtend meteen vol aan de bak en om 8 uur stond er al iemand op de stoep die om ondersteuning vroeg, vragen staat vrij natuurlijk. Het speciaal onderwijs bezocht, de nieuwe door MIM gefinancierde toiletten bij het meisjes hostel gecontroleerd (zag er prima uit) en de kennismaking met een aantal mensen hernieuwd. De dag vloog om.

Woensdag en donderdag eigenlijk van hetzelfde laken een pak. De penningmeester van het bisdom bezocht, met de onderwijscoördinator van het bisdom gesproken over het speciaal onderwijs, evenals met de directie van de "Demonstration school" waar het speciaal onderwijs onder valt. Goede gesprekken overigens, die allemaal nog een vervolg krijgen.

Donderdag ook de logeerkamer klaar gemaakt voor Jack van Uden, want vrijdagmorgen vroeg gaan we naar Mponela (ongeveer 3 uur rijden) om te kijken naar de stand van zaken bij het project waarbij we een middelbare school voor meisjes bouwen, samen met Wilde Ganzen.

WE blijven daar tot zondag en verhuizen dan naar Lilongwe naar die VIP kamer met harde matrassen. Maandag gaan we dan samen met Jack terug naar Bembeke.

Nou dat was het dan voor nu.

Groeten allemaal.